

гъжви. Азъ наричамъ знание само това, което може да придружи човѣка слѣдъ неговото заминаване въ задгрсбния животъ. Знание, което може да се заличи отъ мозъка на човѣка е само забавление. Единъ човѣкъ който има библиотека отъ 10,000 тома философски книги, който е научилъ много работи, всичко това може да се изличи. Това, което остава, то е най-важното, то е хубавото въ живота. Най-важното за насъ е това знание, което може да остане съ насъ, та като отидемъ въ другия свѣтъ, да го носимъ. Това значи събуждане на Божественото съзнание. Всички трѣбва да се усъщате силни.

Сега, моето желание, цѣльта ми не е да се примирите, но искамъ да бѫдете силни, да не сте малодушни. Защото, гледамъ мнозина отъ васъ сте малодушни. Азъ наричамъ силенъ човѣкъ онзи, който, като дойдатъ страданията, казва: тия страдания сѫ на място; още, още страдания искамъ. Тия сѫ малко. А пѣкъ сега, като ний дойде едно малко страдание, ние ще окрекаме орталъка, всички ще знаятъ. Да нѣма отчаяние, но понасяне на страданията. То е калене за ученика. Ученикътъ трѣбва да има характеръ да издържа. Ние казваме: диамантна воля трѣбва. Мнозина отъ учениците и отъ ученичките, както ги виждамъ, нѣматъ диамантна воля.